

[Stats- og udenrigsministeren.]

jeg, at man skal tage til efterretning, at de 3 regeringspartier vil gøre deres bedste for, at deres samarbejde i regeringen kan bære frem til gode og forsvarlige løsninger af foreliggende politiske opgaver, også, håber jeg meget, i et samarbejde på adskillige afgørende områder med oppositionspartierne, og herom er der, synes jeg, efter de indledende taler, der blev holdt i går, godt håb.

Til de ærede medlemmer hr. Erik Eriksen, hr. Aksel Møller og hr. A. C. Normann, som har beskæftiget sig med situationen for det dansksindede mindretal i Sydslesvig, således som den foreligger, efter at forhåbningerne om, at mindretallet på ny kunne indvælge en repræsentant i forbundsdagen i Bonn, er slået fejl, vil jeg gerne sige, at det er forståeligt, at udfaldet af valget i Sydslesvig giver anledning til overvejelser, også overvejelser som dem, der kom til udtryk i går. Vi vil fra regeringens side stadig følge udviklingen i Sydslesvig også på dette felt.

Det er klart, at det danske mindretal har naturlige interesser at varetage i Bonn, men det er vanskeligt på indeværende tidspunkt at danne sig et klart billede af, under hvilken form mindretallet vil kunne blive i stand til at pleje disse interesser. Jeg finder det derfor ikke rigtigt at gå nærmere ind herpå ved denne lejlighed.

Spørgsmålet om muligheden for at ændre retningslinjerne for at give unge sydslesvigere tilladelse til at tage midlertidigt ophold og arbejde i Danmark er for kort tid siden taget op til fornyet og velvillig overvejelse.

Spørgsmålet om de islandske håndskrifter blev omtalt af det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Min personlige mening i denne sag er kommet til udtryk i den kommentar, en meget kort kommentar, jeg gav efter den islandske henvendelse, men ellers er det jo ingen hemmelighed, at der på dette punkt er differerende opfattelser, forskellige meninger i de forskellige partier.

Den seneste fase i denne sag er jo den, at Island har foreslået en fælles dansk-islandsk kommission til behandling af sagen. Der har allerede på dansk side fundet visse drøftelser sted af denne islandske idé, men endnu er sagen ikke modnet til en besva-

relse af Islands henvendelse. Jeg håber på, at der i den nærmeste tid må kunne finde yderligere drøftelser af spørgsmålet sted, så et svar kan afgives til Island.

Jeg takker også det ærede medlem, hr. Hans Schmidt for hans udtalelser. Jeg påhørte med interesse det ærede medlems udtalelse om, at han og hans parti for fremtiden ønsker at deltage i folketingets arbejde på lige fod ved løsningen af det danske samfunds almindelige opgaver, særlig i grænselandet.

I anledning af det ærede medlems bemærkninger vedrørende den pensionsmæssige stilling for de medlemmer af det tyske mindretal, der i sin tid er afskediget uden pension på grund af deres forhold under sidste krig eller som pensionister har mistet deres pension, kan jeg sige, at de pågældende stort set må behandles efter samme retningslinjer, som endeligt vil blive fastlagt, for så vidt angår andre tjenestemænd, der på tilsvarende vis er afskediget fra deres stillinger.

De ærede medlemmer hr. Helge Madsen og hr. A. Lyrne kom ind på, at der for nylig er udstedt en bekendtgørelse om en udvidet eneret for den kgl. grønlandske handel.

Det er rigtigt, at der med det formål fortsat at holde priserne på nødvendighedsvarer nede er udstedt en sådan bekendtgørelse.

Disse bestemmelser er drøftet med og godkendt af Grønlands landsråd og den kgl. grønlandske handels styrelsesråd.

Gennemførelsen af bekendtgørelsen vil ske således, at der tages vidtgående hensyn til de private handlendes interesser, idet de får samme indtjeningsmuligheder som detailhandlere hernede.

Må jeg til det ærede medlem hr. Erik Eriksen først sige, at det ærede medlem antydede, at de dårlige vilkår for erhvervslivet kunne aflæses direkte i tal for udvandrere. Lidt forsigtighed er nok tilrådelig ved omtalen heraf. Jeg har undersøgt tallene for udvandrere fra Danmark til oversøiske lande, og det viser sig, at der i perioden 1954—september 1957 udvandrede godt 25 000, medens tallet i perioden 1950—1953, hvor det ærede medlem altså var regeringschef, var godt 23 000. Vi har vist ingen glæde af at drille hinanden med disse tal.